

WOJEWODA
WARMIŃSKO-MAZURSKI

PN.4131. 57 .13

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001r., Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) stwierdzam nieważność załącznika do uchwały Nr XXVII/164/2012 Rady Gminy Kolno z dnia 14 grudnia 2012r. w sprawie uchwalenia regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Kolno, w części dotyczącej :

- w § 3: ust. 6 w zakresie sformułowania: „ podpisać zobowiązanie, że będą realizować ten obowiązek w sposób zgodny z obowiązującymi przepisami oraz”, ust. 9 , ust. 10 i ust. 11,
- § 4,
- § 5,
- § 6 ust. 2, w zakresie sformułowania: „ tylko za zgodą właściciela nieruchomości i tylko wtedy, gdy nie są one uciążliwe dla sąsiednich nieruchomości”,
- § 10 ust. 5 pkt 6,
- § 11 ust. 4 w zakresie sformułowania: „ pod warunkiem, że jego wielkość pozwala na co najmniej dwuletni okres przetrzymywania kompostowanego materiału przekładanego warstwą gleby i dojrzałego kompostu, a umiejscowienie kompostownika nie jest uciążliwe dla sąsiednich nieruchomości”,
- w § 13: część wstępna oraz ust. 1-5,
- w § 14 : ust. 2 i ust. 6
- § 15,
- § 16 w zakresie sformułowania: „ gwarantując zachowanie czystości i porządku na terenie nieruchomości”,
- w § 18: ust. 2, w zakresie sformułowania: „ i ponoszą pełną odpowiedzialność za zachowanie tych zwierząt” oraz ust. 5,
- w § 21: ust. 2 pkt 3-5 oraz ust. 3,
- § 22 ust. 3.

Uzasadnienie

Rada Gminy Kolno, na sesji w dniu 14 grudnia 2012 r., powołując się na art.18 ust. 2 pkt 15, art. 40 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 4 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, podjęła uchwałę, o której na wstępie. Przedmiotem uchwały jest uchwalenie Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Kolno, stanowiącego jej załącznik.

Na wstępie należy podkreślić, iż zgodnie z art. 3 ust. 1 i 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, do obowiązkowych zadań własnych gminy należy

zapewnienie czystości i porządku na swoim terenie oraz tworzenia niezbędnych warunków do ich utrzymania. Jednym z instrumentów pomocnych w realizacji tych zadań jest regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie gminy, który jest aktem prawa miejscowego, zawierającym szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy.

Upoważnienie rady gminy do uchwalenia regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie gminy zawarte zostało w art. 4 ust. 1 powołanej ustawy. W ust. 2 przepisu ustawodawca doprecyzował wymagania, jakie winny być zawarte w regulaminie. Zadaniem organu stanowiącego gminy jest zatem określenie wymagań dotyczących utrzymania czystości i porządku na terenie nieruchomości, lecz wyłącznie w zakresie wynikającym z katalogu określonego w art. 4 ust. 2 pkt 1-8 ustawy, który jest katalogiem zamkniętym. W przepisie tym ustawodawca nie posłużył się bowiem zwrotem "w szczególności", a dokonał szczegółowego wyliczenia wymagań. Wyliczenie kategorii spraw przekazanych organowi stanowiącemu gminy do unormowania w regulaminie utrzymania czystości i porządku na terenie gminy ma zatem charakter wyczerpujący. To oznacza, iż uchwała rady gminy w sprawie uchwalenia niniejszego regulaminu winna zawierać pełny zakres regulacji określony w tym przepisie, a jednocześnie nie powinna zawierać postanowień, które wykraczałyby poza jego zakres. Nakładanie bowiem na właścicieli nieruchomości obowiązków, wykraczających poza delegację ustawową wkracza w sferę praw i wolności obywatelskich, zastrzeżoną dla aktów wyższego rzędu. Wszelkie odstępstwa od katalogu spraw podlegających regulacji, zawartych w przepisie upoważniający - art. 4 ust. 2 ustawy stanowią istotne naruszenie przepisów prawa.

Organ nadzoru badając treść uchwalonego Regulaminu uznał, iż przepisy, o których mowa w sentencji rozstrzygnięcia naruszają prawo.

W Rozdziale 2 Regulaminu, Rada określiła wymagania w zakresie utrzymania czystości i porządku na terenie nieruchomości, w ramach których w § 3 zobowiązała właścicieli nieruchomości do :

- utrzymania w należyтым stanie sanitarnymi porządkowym pomieszczeń i terenów, gdzie ulokowane są pojemniki służące do gromadzenia odpadów, w tym również odpadów zbieranych selektywnie (ust. 9),
- usuwania z terenu nieruchomości resztek materiałów budowlano- remontowych i rozbiórkowych powstałych w wyniku remontu i modernizacji lokali mieszkalnych lub części wspólnych budynków mieszkalnych (ust. 10),
- usuwania zwłok padłych zwierząt (ust. 11) .

Powyższe zapisy wykraczają poza upoważnienie zawarte w art. 4 ust. 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

Nie można bowiem właściciela nieruchomości zobowiązać do utrzymywania czystości i porządku na jego nieruchomości, a jedynie zobowiązać do wykonywania obowiązków wynikającymi z art. 5 ust. 1 wyżej powołanej ustawy. Kwestionowane zapisy ingerują w prawo własności, nakazując właścicielom nieruchomości określony sposób zachowania wobec nieruchomości, stanowiących ich własność, co narusza konstytucyjną zasadę własności – art. 21 ust. 1 Konstytucji. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy, właściciele nieruchomości zapewniają utrzymanie czystości i porządku przez: wyposażenie nieruchomości w pojemniki służące do zbierania odpadów komunalnych oraz utrzymywanie tych pojemników w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym; przyłączenie nieruchomości do istniejącej sieci kanalizacyjnej lub, w przypadku gdy budowa sieci kanalizacyjnej jest technicznie lub ekonomicznie nieuzasadniona, wyposażenie nieruchomości w zbiornik bezodpływowy nieczystości ciekłych lub w przydomową oczyszczalnię ścieków bytowych, spełniające wymagania określone w przepisach odrębnych; przyłączenie nieruchomości do sieci kanalizacyjnej nie jest obowiązkowe, jeżeli nieruchomość jest wyposażona w przydomową oczyszczalnię ścieków spełniającą wymagania określone w przepisach odrębnych; zbieranie powstałych na terenie nieruchomości odpadów komunalnych zgodnie z wymaganiami określonymi w regulaminie; gromadzenie nieczystości ciekłych w zbiornikach bezodpływowych; pozbywanie się zebranych na terenie nieruchomości odpadów komunalnych oraz nieczystości ciekłych w sposób zgodny z przepisami ustawy i przepisami odrębnymi; uprzątnięcie błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z chodników położonych wzdłuż nieruchomości. Kwestie dotyczące padłych zwierząt regulują w określonym zakresie ustawa o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, ustawa o ochronie zwierząt oraz ustawa o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi.

W ust. 6 § 3 Regulaminu, Rada umożliwiając właścicielom nieruchomości prowadzenie selektywnej zbiórki odpadów ulegających biodegradacji i zielonych do własnego kompostownika zobowiązała ich do podpisania zobowiązania, że będą realizować ten obowiązek w sposób zgodny z obowiązującymi przepisami oraz wykorzystywać uzyskany materiał dla własnych potrzeb. W § 11 ust. 4 Regulaminu, określając zasady rozmieszczania pojemników i worków przeznaczonych do zbierania odpadów oraz usytuowania kompostowników do zbierania odpadów ulegających biodegradacji oraz zielonych, wskazała iż w zabudowie zagrodowej i jednorodzinnej właściciele lub użytkownicy nieruchomości, którzy zadeklarowali się prowadzić selektywną zbiórkę odpadów ulegających biodegradacji i

zielonych mogą korzystać z przydomowego kompostownika pod warunkiem, że jego wielkość pozwala na co najmniej dwuletni okres przetrzymywania kompostowanego materiału przekładanego warstwą gleby i dojrzałego kompostu, a umiejscowienie kompostownika nie jest uciążliwe dla sąsiednich nieruchomości. Uzależnienie możliwości kompostowania, przez właścicieli nieruchomości we własnym zakresie selektywnie zebranych odpadów ulegających biodegradacji i zielonych od podpisania zobowiązania, że będą realizować ten obowiązek w sposób zgodny z obowiązującymi przepisami oraz uzależnienie korzystania z przydomowego kompostownika pod warunkiem, że jego wielkość pozwala na co najmniej dwuletni okres przetrzymywania kompostowanego materiału przekładanego warstwą gleby i dojrzałego kompostu, a umiejscowienie kompostownika nie jest uciążliwe dla sąsiednich nieruchomości są zapisami nie znajdującymi podstawy w . upoważnieniu wynikającym z art. 4 ust. 2. W ustawie o odpadach brak jest postanowień określających sposób kompostowania, jedynym wskazaniem jest aby uzyskany materiał wykorzystywać na własne potrzeby. W ramach upoważnienia dotyczącego sposobu rozmieszczenia pojemników przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych (art. 4 ust. 2 pkt 2 ustawy) nie mieści się określenie wielkości kompostownika, ani i jego umiejscowienia, nie można go bowiem uznać za pojemnik do zbierania odpadów komunalnych, jest to miejsce w którym zachodzą określone procesy. Kompostowanie jest kontrolowanym rozkładem materii organicznej. Zamiast pozwalać naturze na powolny rozkład biomasy kompostowanie zapewnia optymalne środowisko. Ponadto należy zwrócić uwagę, że to Kodeks cywilny reguluje kwestie dotyczące stosunków sąsiedzkich. W myśl art. 144 k.c właściciel nieruchomości powinien przy wykonywaniu swego prawa powstrzymać się od działań, które zakłócałyby korzystanie z nieruchomości sąsiednich ponad przeciętną miarę, wynikającą ze społeczno-gospodarczego przeznaczenia nieruchomości i stosunków miejscowych. Również Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 8 listopada 2012 r. sygn. akt II OSK 2012 /12 stwierdził, iż regulacja dotycząca uciążliwości dla innych osób wkracza w regulację prawa sąsiedzkiego zawartą w art. 144 k.c.

W § 4 Regulaminu, Rada zobowiązując właścicieli nieruchomości do utrzymywania czystości i porządku na terenie nieruchomości, w tym gromadzenia odpadów (...), poprzez zawarte sformułowanie „w tym”, wprowadziła katalog otwarty obowiązków właścicieli nieruchomości, związanych z zapewnieniem utrzymania czystości i porządku, co powoduje iż w praktyce może prowadzić to do egzekwowania obowiązków zmierzających do utrzymania czystości i porządku na terenie nieruchomości, które wykraczają poza katalog obowiązków wynikający z art. 5 ust. 1 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku.

W § 6 ust. 2 Regulaminu, Rada uzależniła dokonywanie na terenie nieruchomości, wymienionych w tym zapisie, drobnych napraw pojazdów samochodowych, poza warsztatami samochodowymi, m.in. od zgody właściciela nieruchomości i tylko wtedy gdy nie są one uciążliwe dla sąsiednich nieruchomości. Ten zapis, w części wskazanej w sentencji, wykracza poza upoważnienie art. 4 ust. 2 pkt 2 lit. c ustawy. Naczelny Sąd Administracyjny, w wyroku z dnia 8 listopada 2012, sygn. akt: II OSK 2012/12, uznał iż: „możliwość mycia i napraw pojazdów od braku uciążliwości dla innych osób i środowiska, po pierwsze wkracza w regulację prawa sąsiedzkiego zawartą w art. 144 k.c., a po drugie wprowadza warunek braku zanieczyszczenia środowiska, który jest zbyt ogólny, mimo przykładowego wyliczenia, aby adresaci normy mogli go zachować”. Powyższe stanowisko w pełni podziela organ nadzoru.

W § 10 ust. 5 pkt 6 oraz § 14 ust. 2 Regulaminu, Rada Gminy odpowiednio zobowiązała organizatorów imprezy masowej do wyposażenia miejsca, w którym się impreza odbywa w pojemniki i szalety przenośne, według kryterium w nim określonym oraz do niezwłocznego usuwania odpadów, po zakończeniu imprezy z nieruchomości na których organizowane są imprezy masowe, a także z terenów przyległych, jeżeli wynika taka potrzeba.

Przedmiotowe postanowienia Regulaminu są niezgodne z prawem, bowiem o sposobie pozbywania się odpadów powstałych w czasie imprez masowych decydują organizatorzy tych imprez i właściciel nieruchomości. Rada nie jest uprawniona do ingerowania w tym zakresie w stosunki cywilnoprawne, (podobnie Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie w wyroku z dnia 12 maja 2011r. sygn. akt II SA/OI 156/11). Ponadto należy wskazać, iż organizatorzy imprez nie należą do podmiotów wymienionych w art. 5 ust. 2-4 wyżej powołanej ustawy, na które ustawa wprost nakłada określone obowiązki z zakresu utrzymania czystości i porządku. Regulacje dotyczące organizowania imprez masowych określa ustawa z dnia 22 sierpnia 1997 r. o bezpieczeństwie imprez masowych (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 909 ze zm.), nie zachodzi zatem konieczność ich ustalania w drodze aktu prawa miejscowego i nie ma ku temu podstaw prawnych w ustawie w postaci odpowiedniego upoważnienia. Podobne stanowisko zajął również Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku (wyrok sygn. akt: II SA/Gd 482/12).

W § 13 Regulaminu, Rada wprowadziła ograniczenia wynikające z konieczności zachowania zasad bezpieczeństwa i właściwej eksploatacji pojemników i worków do gromadzenia odpadów komunalnych, polegające na wprowadzeniu **zakazów** dotyczących:

- gromadzenia w pojemnikach na odpady komunalne śniegu, lodu, gruzu, gorącego popiołu żużła, szlamów, substancji toksycznych, żrących, wybuchowych przeterminowanych leków, zużytych olejów, resztek farb(...) – ust. 1,
- spalania w pojemnikach i koszach na odpady, jakichkolwiek odpadów ust. 2,
- wrzucania do pojemników i worków na: papier, opakowania szklane oraz na opakowania z tworzyw sztucznych i metalu, określonych w tych przepisach opakowań lub tworzyw, odpowiednio w ust. 3, ust. 4 i ust. 5.

Powyższe postanowienia uchwały wprowadziły szereg zakazów, które nie mają umocowania w cytowanym wyżej art. 4 ust. 2 ustawy. Wyżej wymienione zakazy zostały wprowadzone z przekroczeniem upoważnienia ustawowego. Rada Gminy, jak to wyżej wskazano, nie ma prawa do stanowienia prawa miejscowego regulującego zagadnienia inne niż wymienione w przepisie art. 4 ust. 2. Wyżej przytoczone zakazy wynikają z innych aktów prawnych, takich jak ustawa o odpadach. Ustawa ta określa zasady postępowania z odpadami w sposób zapewniający ochronę życia i zdrowia ludzi oraz ochronę środowiska zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju, a w szczególności zasady zapobiegania powstawaniu odpadów lub ograniczania ilości odpadów i ich negatywnego oddziaływania na środowisko, a także odzysku lub unieszkodliwiania odpadów. Także postanowienia zawarte w § 5 oraz § 14 ust. 6 Regulaminu, a dotyczące, odpowiednio zakazu wrzucania odpadów komunalnych pochodzących z gospodarstw domowych (...) do koszy ulicznych i pojemników innych właścicieli oraz określające sposób wykorzystania drobnego gruzu budowlanego, do czasu powstania stacjonarnego Punktu Selektywnego Zbierania Odpadów, nie mieszczą się w zakresie upoważnienia art. 4 ust. 2 wyżej powołanej ustawy.

Zgodnie z art. 4 ust. 2 pkt 3 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku, regulamin określa szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy dotyczące częstotliwości i sposobu pozbywania się odpadów komunalnych i nieczystości ciekłych z terenu nieruchomości oraz z terenów przeznaczonych do użytku publicznego.

Zapisy § 15 oraz w § 16 w zakresie sformułowania „, gwarantując zachowanie czystości i porządku na terenie nieruchomości” Regulaminu, wykraczają poza zakres ustawowego upoważnienia, wynikającego z powyższego przepisu, dotyczą bowiem odpowiednio, obowiązku właściciela nieruchomości w zakresie umożliwienia dojazdu do zbiornika bezodpływowego lub przydomowej oczyszczalni, pojazdu podmiotu uprawnionego oraz zagwarantowania, przy pozbywaniu się nieczystości ciekłych, w sposób w nim określony, zachowania czystości i porządku na terenie nieruchomości.

W świetle upoważnienia zawartego w powołanym art. 4 ust. 2 pkt 3 ustawy, Rada winna określić częstotliwość i sposób pozbywania się odpadów komunalnych i nieczystości ciekłych. Ustalona przez Radę częstotliwość nie powinna dopuszczać do przepelniania pojemników, w które wyposażone są nieruchomości, nie powinna ona być jednak uzależniona od zagwarantowania zachowania czystości i porządku na terenie nieruchomości. Należy nadmienić, iż taki obowiązek nie wynika również z art. 5 ust. 1 ustawy.

W materii regulaminowej nie mieści się także część postanowień Rozdziału 6 załącznika do uchwały. W myśl art. 4 ust. 2 pkt 6 ustawy Rada uprawniona jest jedynie do określenia obowiązków osób utrzymujących zwierzęta domowe mających na celu ochronę przed zagrożeniem lub uciążliwością dla ludzi oraz przed zanieczyszczeniem terenów przeznaczonych do wspólnego użytku. Wobec tego koniecznym jest zakwestionowanie w części § 18 ust. 2, z którego wynika iż osoby utrzymujące zwierzęta domowe, w szczególności psy zobowiązani są do ponoszenia pełnej odpowiedzialności za zachowanie zwierząt. Kwestia odpowiedzialności za zachowania zwierząt wynika ze stosownych ustaw, w tym ustawy kodeks cywilny oraz ustawy kodeks wykroczeń.

Odnosząc się do zapisu ust. 5 § 18, dotyczącego zakazu wprowadzania zwierząt domowych na place zabaw, plaże oraz boiska, należy odwołać się do stanowiska Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie, który w wyroku z dnia 19 września 2008r., sygn. akt: II SA/Lu 485/08, wskazał, iż obowiązek ochrony przed zagrożeniem lub uciążliwością oraz przed zanieczyszczeniem terenów nie może być wykonywany przez określenie zakazu wprowadzania zwierząt na określone obiekty.

W Rozdziale 7 Regulaminu ujęto materię dotyczącą wymagań utrzymywania zwierząt gospodarskich na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej oraz obszary podlegające obowiązkowej deratyzacji i terminy jej przeprowadzenia. Wśród postanowień regulujących powyższą materię znalazły się zapisy wykraczające poza upoważnienie zawarte w art. 4 ust. 2 pkt 7 i 8 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku, a których regulacje znajdują odzwierciedlenie w przepisach powszechnie obowiązujących. W § 21 ust. 2 Regulaminu Rada określiła warunki, od których spełnienia uzależnione jest, na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej, a nie przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową utrzymywanie zwierząt gospodarskich, wśród których znajduje się:

- ograniczenie wszelkiej uciążliwości dla środowiska, w tym emisji zanieczyszczeń związanych z utrzymywaniem zwierząt, do obszaru nieruchomości, na której działalność jest prowadzona - pkt 3,
- składowanie obornika tak, aby odcieki nie przedostawały się do gruntu lub na teren

sąsiednich nieruchomości – pkt 4,

- selektywne zbieranie innych odpadów, w sposób niestwarzający zagrożenia epidemiologicznego lub uciążliwości dla użytkowników sąsiednich nieruchomości.

W ust. 3 powyższego zapisu, Rada nałożyła na właścicieli zwierząt gospodarskich obowiązek usuwania odchodów zwierzęcych, pozostałości karmy lub ściółki pozostawionych na ulicach i innych miejscach publicznych.

Powyższe zapisy również wykraczają poza materię regulaminową. Zauważyć należy, że to Kodeks cywilny reguluje kwestie dotyczące stosunków sąsiedzkich. W myśl art. 144 k.c właściciel nieruchomości powinien przy wykonywaniu swego prawa powstrzymać się od działań, które zakłócałyby korzystanie z nieruchomości sąsiednich ponad przeciętną miarę, wynikającą ze społeczno-gospodarczego przeznaczenia nieruchomości i stosunków miejscowych. Rada gminy nie posiada uprawnień do doprecyzowania w/w regulacji. Również Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 8 listopada 2012 r. sygn. akt II OSK 2012 /12 stwierdził, iż regulacja dotycząca uciążliwości dla innych osób wkracza w regulację prawa sąsiedzkiego zawartą w art. 144 k.c. Kwestie składowania obornika oraz obowiązku usuwania odchodów zwierzęcych, pozostałości karmy i ściółki na ulicach i innych miejscach publicznych, regulują odrębne przepisy, odpowiednio – ustawa z dnia 10 lipca 2007 o nawozach i nawożeniu (Dz.U. Nr 147 poz. 1053 z późn. zm.) oraz ustawa z dnia 20 maja 1971 r. kodeks wykroczeń (Dz.U. z 2010r. Nr 46 poz. 275 z późn. zm.). Zgodnie z art. 145 kodeksu wykroczeń, kto zanieczyszcza lub zaśmieca miejsca dostępne dla publiczności, a w szczególności drogę, ulicę, plac, ogród, trawnik lub zieleniec, podlega karze grzywny do 500 złotych albo karze nagany. Ponadto należy w kontekście kwestionowanego zapisu § 21 ust.2 pkt 5 podkreślić, iż regulamin utrzymywania czystości i porządku dotyczy tylko zbierania i odbioru odpadów komunalnych. Kwestie sposobu postępowania z innymi odpadami reguluje ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r, o odpadach (Dz.U. z 2010 r. Nr 184 poz. 1243 z późn. zm.).

W § 22 ust. 3 Regulaminu, Rada postanowiła, iż w przypadku wystąpienia populacji gryzoni, stwarzającej zagrożenie sanitarne, wójt w porozumieniu z Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym, określi obszary podlegające obowiązkowej deratyzacji oraz określi, poprzez zarządzenie, termin jej przeprowadzenia. Ustawowe upoważnienie do przeprowadzenia deratyzacji dotyczy rady gminy i nie przewiduje przekazywania tych kompetencji innym organom. Zatem powierzenie obowiązków, w kwestionowanym powyżej zapisie Wójtowi Gminy z zakresu deratyzacji nie ma oparcia ustawowego, stanowi zatem przekroczenie kompetencji ustawowych Rady Gminy. To Rada Gminy bowiem obowiązana

jest do wyznaczenia obszarów obowiązkowej deratyzacji i terminów jej przeprowadzenia. Nie może ona delegować tego uprawnienia - obowiązku, nawet w sytuacji opisanej w kwestionowanym zapisie.

Reasumując, należy podkreślić, iż naczelną zasadą prawa administracyjnego jest zakaz domniemania kompetencji, zaś normy kompetencyjne powinny być interpretowane w sposób ścisły i literalny. Nie można też dokonywać wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych oraz wyprowadzania kompetencji w drodze analogii. Rada gminy nie może zamieszczać w regulaminie utrzymania czystości i porządku w gminie, pod rygorem dopuszczenia się istotnego naruszenia prawa, regulacji wykraczających poza katalog zagadnień określonych w art. 4 ust. 2 pkt 1-8 ustawy, czy też nie znajdujących uzasadnienia w przedmiotowej delegacji ustawowej. Zadaniem legislacji gminnej jest określenie wymagań w zakresie utrzymania czystości i porządku na terenie nieruchomości, nie wszystkich jednak, lecz jedynie takich, które zostały wskazane w art. 4 ust. 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

W związku z tym postanowiono jak na wstępie.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje prawo wniesienia, za pośrednictwem Wojewody, skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie w terminie 30 dni od daty jego otrzymania.

Otrzymują:
Przewodniczący Rady Gminy Kolno,
Wójt Gminy Kolno

WOJEWODA
w/z
Jan M. Mianica
WICEWOJEWODA

DYREKTOR
Wydziału Prawnego i Nadzoru

Elżbieta Sobańska

Kyulz...